

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 3 päivänä heinäkuuta 1997

N:o 635—642

SISÄLLYS

N:o		Sivu
635	Laki taiteen edistämisen järjestelystä annetun lain muuttamisesta	2015
636	Asetus taiteen edistämisen järjestelystä annetun asetuksen 3 luvun ja 19 §:n muuttamisesta ..	2017
637	Laki verohallintolain muuttamisesta	2019
638	Asetus verohallintoasetuksen muuttamisesta	2021
639	Laki ammattitutkintolain 3 ja 4 §:n muuttamisesta	2024
640	Laki työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	2025
641	Maa- ja metsätalousministeriön päätös sikatilarekisteristä	2028
642	Maa- ja metsätalousministeriön päätös eräiden kolmansista maista tuotavien eläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	2030

N:o 635

Laki

taiteen edistämisen järjestelystä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan taiteen edistämisen järjestelystä 14 päivänä heinäkuuta 1967 annetun lain (328/1967) 1 §:n 3 momentti, 2 §:n 2 momentti, 3 §:n 3 momentti, 4 §:n 3 momentti ja 5 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 3 momentti, 3 §:n 3 momentti ja 4 §:n 3 momentti laissa 712/1991, seuraavasti:

1 §

Alueellisen taide-elämän edistämistä varten kussakin läänissä on yksi tai useampi alueellinen taidetoimikunta siten kuin opetusministeriö tarkemmin määrää.

2 §

Alueellisen taidetoimikunnan tehtävistä taiteen edistämiseksi toimialueellaan on soveltuvin osin voimassa, mitä edellä valtion taidetoimikunnista säädetään.

3 §

Alueellisen taidetoimikunnan jäsenten tulee olla jonkin taiteen alan tai alueellisen kulttuuripolitiikan tuntijoita.

4 §

Alueellisen taidetoimikunnan jäsenet määrää lääninhallitus alueellisia taiteen ja kulttuuripolitiikan järjestöjä ja laitoksia kuultuaan näiden ehdottamista henkilöistä. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikunta valitsee keskuudestaan.

HE 17/1997
SiVM 5/1997
EV 42/1997

5 §

Valtion talousarvion otetaan vuosittain valtion taidetoimikuntia, taiteen keskustoimikuntaa ja alueellisia taidetoimikuntia varten määräraha käytettäväksi toimikuntien taiteen edistämistä tarkoittavien toimenpiteiden rahoittamiseen ja hallintomenoihin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantuloa asetetut läänin taidetoimikunnat jatkavat kuitenkin toimintaansa tämän lain voimaan tullessa voimassa olevien säännösten mukaan 31 päivään joulukuuta 1997. Alueelliset taidetoimikunnat asetetaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 1998 alkavaksi toimikaudeksi.

Läänin taidetoimikunnissa vireillä olevat

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

asiat siirtyvät 1 päivästä tammikuuta 1998 alueellisten taidetoimikuntien käsiteltäviksi. Samoin siirtyvät läänin taidetoimikuntien tekemät sopimukset ja muut sitoumukset samoin kuin niille kuuluvat muut oikeudet ja velvoitteet asianomaisille alueellisille taidetoimikunnille.

Läänin taidetoimikuntien henkilöstö siirtyy 1 päivästä tammikuuta 1998 alueellisten taidetoimikuntien henkilöstöksi. Henkilöstön siirtämiseen ei tarvita henkilöstön suostumusta, paitsi milloin taidetoimikunnan toimialue muuttuu siten, että sen hallintohenkilöstön sijoituspaikka muuttuu. Tällöin opetusministeriö päättää henkilöstön sijoittamisesta alueellisiin taidetoimikuntiin asianomaisia läänin taidetoimikuntia kuultuaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Claes Andersson*

N:o 636

Asetus**taiteen edistämisen järjestelystä annetun asetuksen 3 luvun ja 19 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Opetusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä *muutetaan* taiteen edistämisen järjestelystä 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetun asetuksen (1105/1991) 3 luku ja 19 § seuraavasti:

3 luku

Alueellinen taidetoimikunta

8 §

Alueellisen taidetoimikunnan tehtävänä on:

1) seurata ja arvioida taiteen yleistä kehitystä toimialueellaan;

2) edistää taiteen harjoittamista ja harrastamista sekä näihin liittyvää tiedotusta ja kansainvälistä toimintaa toimialueellaan;

3) edistää yhteistyötä taide- ja kulttuurielämän toimijoiden kesken toimialueellaan;

4) antaa lausuntoja ja selvityksiä taidetta koskeissa asioissa;

5) ottaa työsopimussuhteinen läänintaiteilija ja muut taidetoimikuntaan työsopimussuhteessa olevat henkilöt.

9 §

Alueelliseen taidetoimikuntaan kuuluu enintään yksitoista jäsentä. Alueellisen taidetoimikunnan ja jäsenen toimikaudesta on voimassa, mitä 3 §:ssä säädetään taiteen keskustoimikunnasta.

10 §

Alueellisen taidetoimikunnan hallintohen-

kilöstö toimii palvelussuhteessa lääninhallitukseen siten kuin siitä erikseen säädetään. Alueellisen taidetoimikunnan hallintohenkilöstön ottaa lääninhallitus taidetoimikunnan esityksestä. Työsopimussuhteinen läänintaiteilija ja muut taidetoimikunnan työsopimussuhteeseen ottamat henkilöt ovat kuitenkin palvelussuhteessa taidetoimikuntaan.

Pääsihteerin kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto ja hallinnollinen kokemus.

Alueellisen taidetoimikunnan toimisto- ja tilinpitotehtävät hoidetaan lääninhallituksessa.

19 §

Taiteen keskustoimikunnan sekä valtion ja alueellisten taidetoimikuntien sekä niiden jaostojen kokousten matkakustannuksista ja kokouspalkkioista on voimassa, mitä valtion komiteoista säädetään. Säännöksiä kokouspalkkioiden suorittamisesta määrätään pienempinä kokouksista, jotka pidetään osaksi tai kokonaan viraston työaikana, ei kuitenkaan sovelleta. Taidetoimikunnan päätoimiselle sihteerille suoritetaan kokouspalkkiota vain, jos kokous on ainakin osittain pidetty virka-ajan ulkopuolella.

2018

N:o 636

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998. ryhtyä asetuksen voimaantulon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Claes Andersson*

N:o 637

Laki**verohallintolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 1 §, 4 §:n 1—3 momentti, 5, 7 ja 8 §, 12 §:n 2 momentti sekä 13 §:n 1 momentti ja 2 momentin 4 kohta seuraavasti:

1 §

Verohallinto

Verotusta varten on valtiovarainministeriön alainen verohallinto, johon kuuluvat verohallitus ja verovirastot. Verohallintoon voi kuulua myös muita yksiköitä sen mukaan kuin niistä erikseen säädetään.

Verohallintoa johtaa verohallitus. Verohallituksen alaisina on verovirastoja, joiden lukumäärän, nimet ja virka-alueet määrää valtioneuvosto. Veroviraston virka-alueena voi 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa olla myös koko maa.

Veroviraston virka-alueen veropiirit, joihin kuuluu yksi tai useampi kunta, määrää asianomainen verovirasto. Jokaisessa veropiirisä on verotoimisto ja verotuksen oikaisulautakunta. Jos veroviraston virka-alueena on koko maa, verohallitus määrää, mikä verotuksen oikaisulautakunta on toimivaltainen.

4 §

Verotuksen oikaisulautakunnan kokoonpano

Verotuksen oikaisulautakunta voi toimia jaostoihin jakautuneena.

Verotuksen oikaisulautakunnassa on puheenjohtaja ja jokaisesta veropiiriin kuulu-

vasta kunnasta vähintään kaksi muuta jäsentä sen mukaan kuin verovirasto asianomaisia kuntia kuultuaan määrää.

Verotuksen oikaisulautakunnan puheenjohtajana ja puheenjohtajan ollessa estyneenä hänen sijaisenaan on veroviraston määräämä verohallinnon virkamies. Kunnanvaltuusto valitsee muut oikaisulautakunnan jäsenet kuin puheenjohtajan ja heidän varamiehensä neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan.

5 §

Veronsaajien oikeudenvallvonta

Valtion, kunnan, seurakunnan ja kansaneläkelaitoksen oikeutta verotuksessa ja verotusta koskevassa muutoksenhaussa valvoo veroviraston ja kunnan määräämä veroasiamies, josta säädetään tarkemmin asetuksella.

7 §

Verorikoksen ja kirjanpitorikoksen ilmoittaminen syyttäjälle ja puhevallan käyttö

Verohallituksella ja verovirastolla on oikeus valtion puolesta asetuksessa tarkemmin säädettyjen verojen ja maksujen osalta syyt-

teeseen panoa varten ilmoittaa verorikosta koskeva asia syyttäjälle ja määräämänsä asiamiehen edustamana käyttää valtion puhevaltaa tällaista syytettä tai mainitusta rikoksesta johtuvaa vahingonkorvausta koskevassa asiassa. Sama oikeus on kunnan puolesta kunnanhallituksella kunnallisveroa ja kiinteistöveroa koskevissa asioissa.

Verohallituksella ja verovirastolla on lisäksi oikeus ilmoittaa havaitsemansa kirjanpitorikosta koskeva asia syyttäjälle syytteeseen pantavaksi ja määräämänsä asiamiehen edustamana käyttää valtion puhevaltaa asiassa.

Jos verohallitus haluaa käyttää 1 tai 2 momentissa tarkoitettua oikeutta, sen on ilmoitettava siitä verovirastolle, joka silloin ei saa käyttää puhevaltaa samassa asiassa.

8 §

Puhevallan käyttö eräissä tapauksissa

Veroja ja vakuutusmaksuja koskevassa, muussa kuin verotuksesta tehtyä muutoksenhakua koskevassa oikeudenkäynnissä, on verohallituksella ja verovirastolla oikeus valvoa valtion oikeuden ohella myös asianomaisten kuntien, seurakuntien ja kansaneläkelaitoksen oikeutta, jos mainitut veronsaajat eivät tee sitä itse.

12 §

Verotuskustannusten perintä

Jos muut veronsaajat kuin valtio eivät tyydy osuuteensa kustannuksista, niiden on tehtävä kustannusten valtiolle perimistä koske-

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

vasta päätöksestä oikaisuvaatimus verohallitukselle. Verohallituksen oikaisuvaatimukseen antamasta päätöksestä saadaan valittaa siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

13 §

Verotusta koskevan toimivallan siirto

Poiketen siitä, mitä muualla laissa säädetään verotuksessa toimivaltaisesta verovirastosta ja verotuksen oikaisulautakunnasta, verohallitus voi määräämässään laajuudessa määrätä verotuksessa toimivaltaiseksi viranomaiseksi muun veroviraston ja verotuksenoikaisulautakunnan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu verohallituksen määräys voi koskea:

4) muita yksittäisiä verovelvollisia, joiden verotuksen puolueettomuus saattaisi toimivaltaisessa verovirastossa vaarantua.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.

Mitä muussa laissa tai asetuksessa säädetään lääninverovirastosta, tarkoittaa tämän lain tultua voimaan verovirastoa ja mitä muussa laissa tai asetuksessa säädetään vero-toimistosta tai verojohtajasta, tarkoittaa tämän lain tultua voimaan sitä verovirastoa, jonka yksikkö asianomainen verotoimisto on tai jonka virkamies asianomainen verojohtaja on.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouni Backman*

N:o 638

Asetus**verohallintoasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan 22 päivänä joulukuuta 1996 annetun verohallintoasetuksen (1707/1995) 8 §:n edellä oleva väliotsikko, 8—13 §, 15 §:n 1 momentti, 18 §:n 1 ja 3 momentti, 19 §:n 1 momentti, 20 ja 21 §, 22 §:n 2 ja 3 momentti, **23 §:n 2, 4 ja 5 momentti**, 24 §, 25 §:n 1 ja 3 momentti, 27 ja 28 §, 29 §:n 1 momentti ja 30 § seuraavasti:

Verovirastot

11 §

8 §

*Asioiden ratkaiseminen**Tehtävät*

Veroviraston tehtävänä on verotuksen toimittaminen, verojen ja maksujen kanto, perintä, verovalvonta sekä veronsaajien oikeuden valvonnan järjestäminen verotuksessa virka-alueellaan sen mukaan kuin erikseen säädetään. Veroviraston tulee suorittaa ne selvitys-, kokeilu-, seuranta- ja suunnittelu-tehtävät sekä ne muut tehtävät, jotka verohallitus sille antaa tai jotka sille erikseen säädetään tai määrätään.

Verovirastolle kuuluvat asiat ratkaisee veroviraston päällikkö tai sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään muu virkamies. Veroviraston työjärjestyksessä yksikön käsiteltäväksi määrättyt asiat ratkaisee yksikön päällikkö tai hänen määräämänsä yksikön muu virkamies.

Veroviraston päällikkö voi ottaa yksittäistapauksessa erityisestä syystä ratkaistavakseen asian, joka muutoin olisi hänen alaisensa ratkaistava. Vastaava oikeus on myös muulla virkamiehellä, jolle työjärjestyksessä on annettu oikeus ratkaista asioita.

9 §

12 §

Toimipisteiden sijainti

Veroviraston yksiköiden ja muiden toimipisteiden sijainnin määrää verovirasto.

Veroviraston päällikön sijainen

Veroviraston päällikön ollessa estynyt hänen sijaisenaan toimii hänen määräämänsä veroviraston virkamies.

10 §

13 §

Veroviraston työjärjestys

Veroviraston toimintaorganisaatiosta määrätään veroviraston työjärjestyksessä, jonka vahvistaa veroviraston päällikkö. Veroviraston yksikön päällikkö määrää yksikön sisäisestä organisaatiosta ja yksikölle kuuluvien tehtävien järjestämisestä.

Jäsenten lukumäärä ja valintaa koskevat ilmoitukset

Veroviraston on ilmoitettava kunnille verotuksen oikaisulautakunnan jäsenten lukumäärä koskevasta päätöksestä. Kunnan on ilmoitettava verovirastolle valitsemansa lauta-

kunnan jäsenet hyvissä ajoin ennen lautakunnan toimikauden alkua.

15 §

Jaosto

Verotuksen oikaisulautakunnan jaostojen lukumäärästä, tehtäväjaosta niiden kesken ja jäsenistä päättää lautakunta. Jaostossa on aina oltava puheenjohtajana toimivan lisäksi vähintään kaksi jäsentä. Jaoston puheenjohtajana on veroviraston määräämä veroviraston virkamies.

18 §

Veroasiamies

Verovirasto määrää yhden tai useamman veroviraston virkamiehen tai muun henkilön verovirastoon veroasiamiehenä valvomaan valtion oikeutta verotuksessa. Kunta määrää yhden tai useamman henkilön veroasiamiehenä valvomaan kunnan, seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeutta verotuksessa. Kunnan on ilmoitettava verovirastolle antamastaan veroasiamiehen määräyksestä.

Verovirasto avustaa kunnan määräämää veroasiamiestä hänelle kuuluvissa toimisto-tehtävissä.

19 §

Veroasiamiehen tehtävät

Veroasiamiehen tehtävänä on sen lisäksi, mitä muualla säädetään tai määrätään, pyytää verovirastossa, verotuksen oikaisulautakunnassa, lääninoikeudessa tai korkeimmasa hallinto-oikeudessa vireillä olevassa asiassa todistajankuulustelua sekä edustaa valtiota, kuntaa, seurakuntaa ja kansaneläkelaitosta todistajankuulustelussa.

20 §

Henkilöstö, johtaminen ja vastuu

Verohallitusta johtaa pääjohtaja. Pääjohtaja vastaa siitä, että verohallinnon

toiminnassa noudatetaan johtokunnan päättämiä toimintalinjoja.

Veroviraston päällikkö vastaa verovirastolle asetettujen tulostavoitteiden saavuttamisesta.

Verohallinnon eri yksiköiden päälliköt vastaavat johdettavakseen kuuluvan toiminnan tuloksellisuudesta ja kehittämisestä sekä siitä, että tehtävät tulevat asianmukaisesti hoidetuiksi.

Verohallinnossa on lisäksi muuta henkilökuntaa.

21 §

Kelpoisuusvaatimukset

Pääjohtajan, verohallituksen ylijohtajan, johtajan ja apulaisjohtajan sekä veroviraston päällikön ja tulosityksikön päällikkönä toimivan virkamiehen kelpoisuusvaatimuksena on käytännössä osoitettu johtamistaito.

Kelpoisuusvaatimuksena on lisäksi:

1) pääjohtajalla ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys hallinnonalan toimintaan ja johtamiskokemus;

2) verohallituksen ylijohtajalla, johtajalla ja apulaisjohtajalla ylempi korkeakoulututkinto ja hyvä perehtyneisyys viran tehtäväalaan;

3) veroviraston päälliköllä ylempi korkeakoulututkinto ja hyvä perehtyneisyys viran tehtäväalaan;

4) veroviraston tulosityksikön päällikkönä toimivalla virkamiehellä korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys viran tehtäväalaan.

22 §

Viran julistaminen haettavaksi

Verohallitukseen sijoitetun verohallinnon viran sekä veroviraston päällikön viran julistaa haettavaksi verohallitus.

Verovirastoon sijoitetun verohallinnon muun viran julistaa haettavaksi verovirasto.

23 §

Nimittäminen

Johtokunta nimittää verohallituksen ylijohtajan ja johtajan sekä veroviraston päällikön.

Verovirasto nimittää muut veroviraston virkamiehet.

Verohallituksen työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa verohallitus ja veroviraston työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa verovirasto.

24 §

Virkavapauden myöntäminen

Pääjohtajalle myöntää virkavapautta valtiovarainministeriö ja veroviraston päällikölle verohallitus.

25 §

Verotuskustannusten perintä

Uudenmaan veroviraston tulee vuosittain maaliskuu-, kesä-, syys- ja joulukuussa suoritettavan verotulojen tilittämisen yhteydessä periä kunnilta, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta ja kansaneläkelaitokselta näiden osuudet verohallintolain 11 §:ssä tarkoitettuista verohallituksen vahvistamista verotuskustannuksista.

Verotuskustannusten perimisen yhteydessä Uudenmaan veroviraston on ilmoitettava kunnille, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnille ja kansaneläkelaitokselle verohallintolain 11 §:ssä tarkoitettujen verotuskustannusten määrä.

27 §

Veroviraston asiana on, sen lisäksi mitä muualla laissa säädetään, tehdä verohallitukselle esityksiä sellaisista toimialaansa kuuluvista asioista, jotka ovat valtiovarainministeriön tai verohallituksen käsiteltäviä.

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

28 §

Verohallitus ja verovirasto tekevät omalta osaltaan ne päätökset, jotka valtion virkamieslain (750/1994), valtion virkamiesasetuksen (971/1994) ja valtion virkaehtosopimuslain (664/1970) mukaan tekee asianomainen virasto.

Verohallitus tekee kuitenkin pääjohtajan virkaa lukuun ottamatta verohallinnon virkojen perustamista, siirtämistä ja lakkauttamista koskevat päätökset samoin kuin päätökset, jotka koskevat veroviraston päällikön viran haltijaa tai virkaa. Lisäksi verohallitus vahvistaa valtion virkaehtosopimusasetuksen 10 §:ssä tarkoitettujen verohallinnon työntekijävirkamiesten palkkaukset.

29 §

Verohallintolain 13 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu määräys on julkaistava säädöskokoelmassa.

30 §

Palkkiot

Verohallitus määrää verotuksen oikaisulautakunnan jäsenten ja asiantuntijoiden sekä veroviraston määräämän veroasiamiehen palkkioiden ja matkakustannusten korvausten perusteet.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Ministeri *Jouni Backman*

2024

N:o 639

Laki

ammattitutkintolain 3 ja 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetun ammattitutkintolain (306/1994) 3 § ja 4 §:n
2 momentti sekä
lisätään 4 §:ään uusi 6 momentti seuraavasti:

3 §

Tutkintojen perusteet

Tutkintojen perusteet vahvistaa opetushallitus.

Tutkintojen perusteista säädetään tarkemmin asetuksella.

4 §

Tutkintojen järjestäminen

eista päättää opetushallitus. Toimialueeltaan toimikunta voi olla valtakunnallinen tai alueellinen.

Tutkinnot tulee suunnitella ja järjestää yhteistyössä elinkeino- ja työelämän kanssa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1997.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tutkintotoimikuntien toimialoista ja -alu-

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

HE 53/1997
SiVM 11/1997
EV 104/1997

N:o 640

Laki**työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä 25 päivänä huhtikuuta 1997 annetun lain (354/1997) 1 §:n 3 momentti, 9 §:n 1 ja 3 momentti, 11 §, 12 §:n 4 momentti, 17 §:n 3 momentti, 22 §:n 1 momentti, 23 §:n 1 momentti, 25 §:n 1 momentti, 10 luvun otsikko ja 29 §, sekä *lisätään* lakiin uusi 33 a § seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 3 §:ää, 2 luvun 2 §:n 1, 2 ja 5 momenttia, 4 §:n 1 momentin 3 kohtaa, 5 §:n 1 ja 5 momenttia, 2 a lukua, 3 luvun 1 §:n 2 momenttia, 1 a, 3, 4 ja 7 §:ää, 7 luvun 1 a §:n 1 ja 2 momenttia, 2 §:ää, 3 §:n 2 momenttia, 3 a §:ää, 7 §:n 1, 3 ja 4 momenttia, 10 luvun 2, 3 a, 4 a ja 7 §:ää, 11 lukua, 12 luvun 1 §:n 2 momenttia, 4 ja 5 §:ää, 13 lukua, 14 luvun 1 §:n 2 momenttia, 4 §:n 2 ja 3 momenttia, 5 a §:n 2 momenttia, 5 b ja 6 §:ää, 16 luvun 13 §:n 3 momenttia, 16 a luvun 9 §:n 3 momenttia, 10 ja 13—15 §:ää, 16 b luvun 4 §:n 3 momenttia eikä 18 luvun 9 §:n 2 momenttia.

9 §

Työeläkevakuutusyhtiön hallintoneuvosto ja hallitus

Työeläkevakuutusyhtiöllä on oltava hallintoneuvosto, jonka valitsee yhtiökokous. Hallintoneuvosto nimittää hallituksen, johon kuuluu vähintään kolme jäsentä. Hallintoneuvoston on määrättävä hallituksen jäsenen palkkio, jollei yhtiöjärjestyksessä ole toisin määrätty. Yhtiöjärjestyksessä voidaan myös määrätä, että hallintoneuvosto ottaa toimitusjohtajan ja muut ylimpään johtoon kuuluvat

henkilöt sekä päättää heidän palkkaedustaan. Hallintoneuvoston oikeudesta vaatia ylimääräisen yhtiökokouksen koollekutsumista sekä kutsua koolle yhtiökokous noudatetaan, mitä vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä säädetään. Muita kuin tässä laissa tai vakuutusyhtiölaissa mainittuja tehtäviä ei saa antaa hallintoneuvostolle.

Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava riittävä työeläkevakuustoitiminnan tuntemus. Hallituksessa on oltava riittävä sijoitustoiminnan asiantuntemus. Hallintoneuvoston jäseneltä ja varajäseneltä sekä hallituksen jäseneltä ja varajäseneltä on ennen valintaa saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään. Mitä vakuutusyhtiölain 7 luvun 1 a §:n 3 ja 4 momentissa, 3 §:n 1 momentissa sekä 4 ja 5 §:ssä sekä osakeyhtiölain 16 luvun 4 §:ssä säädetään hallituksen jäsenestä, varajäsenestä ja puheenjohtajasta, sovelletaan vastaavasti hallintoneuvoston jäseniin, varajäseniin ja puheenjohtajaan.

11 §

Toimitusjohtaja

Työeläkevakuutusyhtiöllä on oltava toimitusjohtaja, jonka nimittää hallitus tai hallintoneuvosto sen mukaan kuin yhtiöjärjestyksessä määrätään. Päätös toimitusjohtajan nimittämisestä ja erottamisesta on tehtävä kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista

äänistä. Jos yhtiöllä on toimitusjohtajan sijainen, häneen sovelletaan, mitä tässä laissa ja vakuutusyhtiölaissa säädetään toimitusjohtajasta. Toimitusjohtajalta ja hänen sijaiseltaan on ennen nimitystä saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään.

Toimitusjohtajan ja hänen sijaisensa on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava riittävä työeläkevakuutustoiminnan, sijoitustoiminnan ja liikkeenjohdon tuntemus.

12 §

Johdon erityiset kelpoisuusvaatimukset

Työeläkevakuutusyhtiön toimitusjohtaja tai hänen sijaisensa ei saa olla luotto- tai rahoituslaitoksen tai toisen työeläkevakuutusyhtiön tai muun vakuutusyhtiön taikka sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yhtiön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsen tai jonkin edellä mainitun yhteisön palveluksessa eikä toimia jonkin edellä mainitun yhteisön tilintarkastajana. Tämä ei kuitenkaan koske hallintoneuvoston tai hallituksen jäsenyyttä vakuutusyhtiössä:

1) joka on asianomaisen työeläkevakuutusyhtiön tytäryhtiö;

2) jonka osake- tai takuupääomasta työeläkevakuutusyhtiö omistaa vähintään 20 prosenttia ja määrän, joka vastaa vähintään 20 prosenttia yhtiön kaikkien osakkeiden tai takuuosuuksien tuottamasta äänimäärästä; tai

3) joka harjoittaa ainoastaan luottovakuutusliikettä ja sen jälleenvakuutusta ja jonka omistajina on useita työeläkevakuutusyhtiöitä.

17 §

Vakavaraisuusraja ja toimintapääoman vähimmäismäärä

Työeläkevakuutusyhtiön oman pääoman on oltava vähintään kaksi prosenttia 2 momentin mukaisesta takuumäärästä. Asianomaisen ministeriön määräämin ehdoin omaan pääomaan rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa vakuutusyhtiölain 1 luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu pääomalaina.

22 §

Voitonjako osakkaille

Työeläkevakuutusyhtiön varoja saadaan jakaa osakkaille vain sen mukaisesti kuin tässä laissa tai vakuutusyhtiölaissa säädetään voitonjaosta, osakepääoman, ylikurssirahaston tai vararahaston alentamisen yhteydessä suoritettavista maksuista ja varojen jaosta yhtiön purkautuessa. Voitonjaoksi ei katsota sellaisten lisätujen antamista, mikä suoritetaan laskuperusteiden mukaisesti työntekijäin eläkelain 12 a §:n 2 momentin säännöksiä noudattaen.

23 §

Voitonjaon rajoitukset

Vakuutusyhtiölain 12 luvun 2 §:n 1 momentissa ja 2 b §:n 2 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos työeläkevakuutusyhtiön oma pääoma alittaa 17 §:n 3 momentissa säädetyn vähimmäismäärän. Omaan pääomaan ei tällöin rinnasteta 17 §:n 3 momentissa tarkoitettua työeläkevakuutusyhtiön ottamaa lainaa.

25 §

Lainan tai vakuuden antaminen

Rahalainan antaminen työeläkevakuutusyhtiön osakkeenomistajalle tai takuuosuuden omistajalle taikka työeläkevakuutusyhtiön kanssa samaan konserniin tai tämän lain 5 §:n 4 momentissa tarkoitettuun yhteistyöryhmään kuuluvalla toisella yhteisöllä, työeläkevakuutusyhtiön taikka edellä mainitun toisen yhteisön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenelle taikka toimitusjohtajalle on sallittu vain vakuutusyhtiölain 12 luvun 2 §:ssä ja tässä laissa tarkoitettujen voitonjakokelpoisten varojen rajoissa ja edellyttäen, että lainalla on takaus, jonka on antanut Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saanut talletuspankki, tai muu turvaava vakuus. Sama koskee rahalainan antamista edellä tarkoitettun henkilön aviopuolisolle tai häneen avioliitonomaisessa suhteessa olevalle henkilölle, henkilön ja hänen aviopuolionsa tai häneen avioliit-

tonomaisessa suhteessa olevan henkilön etenevässä tai takenevassa polvessa olevalle sukulaiselle sekä näiden henkilöiden aviopuolisoille tai heihin avioliitonomaisessa suhteessa oleville henkilöille. Vakuuden antaminen on sallittu ainoastaan työeläkevakuutusyhtiön omista ja konserniin kuuluvan yhtiön velvoitteista siten kuin asianomainen ministeriö tarkemmin määrää.

10 luku

Työeläkevakuutusyhtiöiden sulautuminen, vakuutuskannan luovuttaminen ja jakautuminen

29 §

Työeläkevakuutusyhtiöiden sulautuminen, vakuutuskannan luovuttaminen ja jakautuminen

Työeläkevakuutusyhtiö voi asianomaisen ministeriön suostumuksella sulautua toiseen työeläkevakuutusyhtiöön, luovuttaa vakuutuskantansa tai sen osan toiselle työeläkevakuutusyhtiölle tai jakautua siten kuin vakuutusyhtiölaissa säädetään. Ministeriön on annettava suostumuksensa, jollei edellä tarkoitettu toimenpide loukkaa vakuutuksen käsitämiä etuja, jollei sen katsota vaarantavan vakuutustoiminnan tervettä kehitystä ja jos ministeriö katsoo toimenpiteen olevan työeläkejärjestelmän toimeenpanon kannalta perusteltua. Ennen suostumuksensa antamista ministeriölle on toimitettava sulautuvan,

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

luovuttavan tai jakautuvan yhtiön vastuuvastuusta ja sen katteesta sekä toimintapääomasta laadittu laskelma. Ministeriöllä on oikeus liittää suostumuksensa antamiseen ehdot, joita ministeriö pitää tarpeellisena vakuutus-ten käsittämien etujen tai vakuutustoiminnan terveen kehityksen turvaamiseksi.

Muutoin sulautumisen, vakuutuskannan luovutuksen ja jakautumisen osalta noudatetaan mitä vakuutusyhtiölain 16, 16 a ja 16 b luvuissa säädetään sulautumisesta, vakuutuskannan luovuttamisesta ja jakautumisesta.

Sulautumisen, vakuutuskannan luovuttamisen ja jakautumisen yhteydessä luovutettavan vakuutuskannan mukana siirtyy vastaanottavaan yhtiöön vakuutuksenottajille 21 §:n mukaan kuuluvista yhtiön varoista se osa, joka vastaa luovutettavaa vakuutuskantaa.

11 luku

Erinäiset säännökset

33 a §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Mitä vakuutusyhtiölain 17 luvussa säädetään vakuutusyhtiöön sovellettavasta vahingonkorvausvelvollisuudesta, koskee myös vahinkoa, joka on aiheutettu rikkomalla tätä lakia tai lakisääteistä eläkevakuutusta koskevia perusteita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.

Ministeri *Tarja Halonen*

N:o 641

Maa- ja metsätalousministeriön päätös sikatilarekisteristä

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt, maaseutuelinkeinorekisteristä 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1515/1994) 5 §:n ja 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläin- tautilain (55/1980) 5 §:n ja 12 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin näistä jälkimmäinen laki on laeissa 809/1992 ja 424/1994:

1 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *siällä* kotieläimenä pidettävää sikaa mu- kaanlukien tarhattava villisika, ei kuitenkaan lemmikkinä pidettävää minisikaa;

2) *sikojen pitäjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka pitää sikoja tilapäi- sesti tai pysyvästi, ei kuitenkaan sikojen kul- jettajia;

3) *sikojen pitopaikalla* laitosta, rakennusta, tarhaa tai muuta paikkaa, jossa sikoja pide- tään, kasvatetaan tai käsitellään, ei kuiten- kaan kuljetusajoneuvoja tai teurastamoja;

4) *tuotantomuodolla* mitä tahansa sikojen tuotantotapaa kuten porsastuotantoa, lihasi- kojen kasvatusta, yhdistelmätuotantoa, vil- lisian tarhausta, eläinvälitystä tai sikojen pitoa muuta tarkoitusta varten;

5) *tilatunnuksella* sitä maaseutuelinkeinore- kisterin tilatunnusta, joka on edellytyksenä Euroopan yhteisön kokonaan tai osittain maksamien tukien ja kansallisten tukien ha- kemiselle; ja

6) *tatuointitunnuksella* rekisteröitymisen

yhteydessä sikojen pitopaikalle annettavaa tunnusnumeroa.

Tatuointitunnuksen käytöstä sikojen mer- kitsemisessä säädetään erikseen.

2 §

Rekisteröintivelvollisuus

Sikojen pitäjä on velvollinen rekisteröity- mään kunnan maaseutuelinkeinoviranomai- sille tässä päätöksessä annettujen säännösten mukaisesti.

Rekisteröityminen on tehtävä ennen sikojen pitämisen aloittamista.

3 §

Sikatilarekisteri

Sikojen pitäjiä ja pitopaikkojen tunnistetiedot tallennetaan sikatilarekisteriin, joka on maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa lais- sa (1515/1994) tarkoitettu maaseutuelinkei- norekisterin toiminnallinen alarekisteri. Tie- tojen tallennuksesta rekisteriin ja rekisterin päivittämisestä vastaa asianomaisen kunnan

maaseutuelinkeinoviranomainen. Rekisterin teknisestä ylläpidosta huolehtii maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus (TIKE).

4 §

Sikilarekisterin sisältö

Sikojen pitäjän on rekisteröinnin yhteydessä ilmoitettava jokaisesta sikojen pitopaikasta seuraavat tiedot:

- 1) sikojen pitäjän nimi, osoite ja puhelinnumero;
- 2) sikojen pitopaikan osoite ja puhelinnumero, jos eri kuin sikojen pitäjällä;
- 3) tuotantomuoto; sekä
- 4) tiedot sikojen pitämisen pysyvästä lopettamisesta, keskeyttämisestä vähintään kuuden kuukauden ajaksi ja uudelleen aloittamisesta keskeyttämisen tai lopettamisen jälkeen.

Edellä 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi tallennetaan sikilarekisteriin seuraavat tiedot:

- 1) tilatunnus; ja
- 2) tatuointitunnus.

5 §

Muutosilmoitukset sikilarekisteriin

Sikojen pitäjän tulee ilmoittaa 4 §:n 1. momentissa tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuvista muutoksista kunnan maaseutuelinkei-

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

noviranomaiselle 14 vuorokauden kuluessa muutoksesta.

6 §

Tatuointitunnuksen antaminen

Rekisteröitymisen yhteydessä kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen antaa sikojen pitopaikalle oman, yksilöivän tatuointitunnuksen.

7 §

Tietojen luovuttaminen

Sikilarekisterin tietojen luovuttamisesta sivullisille päättää maaseutuelinkeinorekisteristä annetun lain nojalla maa- ja metsätalousministeriö.

8 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 4 päivänä heinäkuuta 1997.

9 §

Siirtymäsäännökset

Sikojen pitäjien, joilla on sikoja päätöksen voimaantullessa, on rekisteröidyttävä sikilarekisteriin viimeistään 31 päivänä elokuuta 1997.

Eläinlääkintötarkastaja Juha Junttila

N:o 642

Maa- ja metsätalousministeriön päätös**eräiden kolmansista maista tuotavien eläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on
lisännyt eräiden kolmansista maista tuotavien eläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista 14 päivänä maaliskuuta 1997 annettuun maa- ja metsätalousministeriön päätökseen (231/1997) uuden 17a §:n seuraavasti:

17 a §

Eräisiin hormonaalisiin ja tyreostaattisiin aineisiin sekä beta-agonisteihin liittyvät tuontirajoitukset

Sen estämättä, mitä tässä luvussa säädetään, ei Suomeen saa tuoda kolmansista maista sellaisia nautaeläimiä, sikoja, siipikarjaa eikä lihantuotantoon tarkoitettuja kaneja, joille on annettu tyreostaattisia, estrogeeni-

sia, androgeenisia tai gestageenisia aineita taikka beta-agonisteja. Suomeen saadaan kuitenkin tuoda sellaisia edellä tarkoitettuja eläimiä, jotka on tarkoitettu jälkeläisten tuotantoon ja joita on lisääntymiskautensa aikana käsitelty neuvoston direktiivissä 96/22/EY sallitulla tavalla.

Tämä päätös tulee voimaan 10 päivänä heinäkuuta 1997.

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Eläinlääkintötarkastaja Risto Holma

Neuvoston direktiivi 96/22/EY; EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 3

N:o 635—642, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997